

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 אוקטובר 2019

תמ"ש 41296-06-13 צ' נ' ש'

בפני כב' השופט פליקס גורודצקי

תובעים

1. נ.צ.

נגד

נתבעים

1. ש.צ.ש.

פסק דין

לפניי תובענה נזיקית על סך של 500,000 ₪ שהוגשה על ידי מר צ.נ (להלן: "התובע") כנגד גרושתו, הגב' שולמית צ.ש (להלן: "הנתבעת") בגין לשון הרע ונזקים נוספים שנגרמו לתובע בעקבות התלונה שהגישה הנתבעת למשטרת ישראל.

רקע עובדתי רלוונטי

1. התובע והנתבעת (להלן: "הצדדים") התגרשו ביום 4.12.11.
2. כנובע מקשר הנישואין של הצדדים נולד הבן י.צ (להלן: "הקטין").
3. הנתבעת הגישה כנגד התובע תלונה במשטרת ישראל בגין עבירות מין שביצע, לכאורה בקטין ובגין עבירות האלימות שביצע, לכאורה, כלפיה במהלך חיי הנישואין (להלן: "התלונה").
4. ביום 30.10.12 נסגר התיק הפלילי בעילה של היעדר ראיות מספיקות.
5. ביום 19.6.13 הגיש התובע את התביעה שלפניי.

עיקר טענות התובע

6. התובע הינו אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, מצא את עצמו בבית המעצר לצד פושעים אלימים ומסוכנים עקב תלונת השווא של הנתבעת.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 אוקטובר 2019

תמ"ש 41296-06-13 צ' נ' ש'

7. בדיון שנערך בבית המשפט השלום בבקשה להאריך את מעצרו של התובע, הבהיר נציג המשטרה כי אין כל ראיות לגבי האשמות שהופנו כלפי התובע וכי מעצרו בוצע רק בעקבות תלונת הנתבעת.
8. בהודעת עדכון שנשלחה לבית הדין הרבני נכתב כי אין ביסוס לתלונת הנתבעת. בנוסף, עיון בהודעת העדכון מלמד כי דווקא הנתבעת היא זו שלא שיתפה פעולה עם גורמי הרווחה.
9. בהגשת תלונת השווא למשטרה פרסמה הנתבעת לשון הרע כנגד התובע בכוונה לפגוע.
10. לאור כל האמור עותר התובע לחיוב הנתבעת בסך של 500,000 ₪ בגין פרסומי לשון הרע ובגין הנזקים הגופניים והנפשיים שנגרמו לו.
- עיקר טענות הנתבעת**
11. התובע נהג כלפי הנתבעת באלימות והדבר בא לידי ביטוי גם בתסקיר שהוגש על ידי פקידת הסעד.
12. הקטין סיפר לנתבעת כי התובע ישן עמו בעירום מלא ושהוא נוגע בו באופן לא נעים באזורים מוצנעים. כששוחה עם התובע על שאמר הקטין, צחק התובע וניתק את השיחה.
13. הנתבעת טרם פנייתה למשטרה, פנתה למספר גורמים אזרחיים המטפלים בקטין והם הפנו אותה להגשת תלונה.
14. במעמד הגשת התלונה בגין החשד לעבירות המין, סיפרה הנתבעת גם על עבירות האלימות של התובע כלפיה.
15. החוקרת שהגיעה לגן ביקשה מכל הילדים בגן לצאת ונשארה עם הקטין לבדו בגן מה שגרם לו לתחושת אי נוחות וחוסר חשק לשתף פעולה עם החקירה.
16. התלונה נסגרה בעילה של חוסר ראיות ולא היעדר אשמה.
17. הנתבעת פעלה בתום לב, מתוך דאגה לקטין ומתוך אמונה באמיתות התלונה.
18. בהגשת התלונה פעלה הנתבעת באופן סביר ומתבקש.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 אוקטובר 2019

תמ"ש 41296-06-13 צ' נ' ש'

דיון והכרעה

- 1
- 2
- 3
- 4 19. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות של הצדדים ובראיות, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות.
- 5
- 6 20. **סעיף 58 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982** קובע כי "כל אדם רשאי להגיש
- 7 תלונה למשטרה על שבוצעה עבירה."
- 8
- 9 21. יחד עם זאת, וחרף הזכות הרחבה והבסיסית של "כל אדם להגיש תלונה במשטרה", נקבע
- 10 בפסיקה כי הגשת תלונת שווא למשטרה יכולה גם יכולה להוות בסיס לתביעה נזיקית, למצער על
- 11 פי חוק איסור לשון הרע **ראו: בג"ץ 9452/11 שורץ נ' בית הדין הארצי לעבודה (פורסם בנבו,**
- 12 **11.3.12) ראו גם: תמ"ש 6694-08-16 (פורסם בנבו).**
- 13
- 14 22. בתוך כך, יש לבחון האם התלונה היא תלונת שווא – דהיינו האם עניין לנו בתלונה שהוגשה
- 15 ממניעים זרים, לשם השגת יתרונות טקטיים למשל, ושלא היה מקום להגישה, או שמא עניין לנו
- 16 בתלונה שהוגשה בתום לב, מתוך אמונה כי בוצעה העבירה או מחמת הזהירות, על מנת לאפשר
- 17 למשטרת ישראל להגיע לחקר האמת, גם אם התלונה, בסופו של יום, לא הובילה להגשת כתב
- 18 אישום והתיק הפלילי שנפתח בעקבותיה נסגר בעילה זו או אחרת.
- 19
- 20 23. הבחינה תיעשה במישור העובדתי והראייתי ומתוך הנחה כי על התובע להוכיח ברמת נטל גבוהה,
- 21 כי הנתבעת ידעה שתלונתה היא תלונת שווא **ראו: בג"ץ 6825/06 צור נ' שטראוס מיום 24.06.09**
- 22 **(פורסם בנבו).**
- 23
- 24 24. עיון בתשתית הראייתית מוביל למסקנה כי התובע לא עמד בנטל זה.
- 25
- 26 ראשית, וכעולה מהודעה על סיום החקירה **ראו: נספח י"א לתצהיר התובע**, התלונה נגנזה בעילה
- 27 של "חוסר ראיות". עילת סגירה מלמדת כי הייתה תשתית ראייתית כלשהי, ואולם זו לא הבשילה
- 28 לכדי הגשת כתב אישום על פי המבחן של סיכוי סביר להרשעה **ראו: בש"פ 8087/95 שלמה זאדה**
- 29 **נ' מדינת ישראל, (2) 133 (1996)** ובמידת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי **ראו: סעיף 34 כב (א)**
- 30 **לחוק העונשין.**
- 31
- 32 כידוע, סגירת תיק במשטרה – אין בה כדי להצדיק קביעה אוטומטית שהתובע עמד בנטל המוטל
- 33 עליו על פי מבחן ההסתברויות, שהתלונה שהוגשה הינה תלונת שווא **ראו: תמ"ש 33511-12-11**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 אוקטובר 2019

תמ"ש 41296-06-13 צ' נ' ש'

מיום 24.12.14 (פורסם בנבו). הדבר נכון ביתר שאת כאשר מדובר בתיק פלילי שנסגר בעילה של "חוסר ראיות מספיקות".

שנית, מלבד האישור בדבר סגירת התיק הפלילי, התובע לא הביא ראיה נוספת כלשהי. התובע טען כי היה זה מחובתה של הנתבעת להגיש את תיק החקירה **ראו: ס' 7 לסיכומיו**. טענה זו לא ניתן לקבל. כידוע, נטל השכנוע ונטל הבאת ראיות במשפט האזרחי, נופל על כתפי התובע **ראו: ע"א 2076/09 ח.י בלאושוטין בניין והשקעות בע"מ נ' מ"י ואח' (פורסם בנבו)**. בתוך כך, משעה שהתובע לא הגיש ראיות מתוך התיק הפלילי, הדבר פועל לרעתו **ראו: ע"א 8151/98 שטרנברג נ' צ'צ'יק פ"ד נ"ו (1) 539; ע"א 795/99 פרנסואה נ' פוזיס, פ"ד נ"ד (3) 107; ע"א 2275/90 לימה, חב' ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ' רוזנברג, פ"ד מ"ז (2) 605; ע"א 465/88 הבנק למימון וסחר בע"מ נ' מתיתיהו, פ"ד מ"ה (4) 651**.

שלישית, התלונה התמקדה כאמור, בשני מישורים:

חשש לכאורי לעבירות מין כנגד הקטין – על אף שסופו של יום חשש זה הופרך בעקבות חקירת ילדים **ראו: נספח י"ב לתצהיר התובע**, ניכר כי הנתבעת הגישה את התלונה מתוך דאגה כנה לקטין. הדבר נלמד משיחת טלפון שערכה הנתבעת עם התובע, עובר להגשת התלונה במטרה לברר האם עשה דבר מה לקטין **ראו: פרוט' עמ' 9 ש' 21-25**.

בעניין זה ייאמר כי סעיף 368 ד (א) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן – "חוק העונשין") מטיל חובת דיווח למשטרה מקום בו יש יסוד סביר לחשוב כי זה מקרוב נעברה עבירה בקטין או בחסר ישע בידי האחראי עליו.

על כן נקבע בפסיקה כי עת עסקין באמו של הקטין, הגשת התלונות חוסה תחת ההגנה של עניין אישי כשר, ופנייתה למשטרת ישראל, בנסיבות תיק זה, מהווה פניה לגיטימית לרשויות המוסמכות לעסוק במקרים אלה **ראו: ע"א 326/68 אסא נ' ליבנה, פ"ד כג (2) 23 (1968)**. הפסיקה אף קבעה כי הגשת תלונה עדיפה על אדישות לאי-סדרים, השתקת עניינים או טיפול פנימי בהם **ראו: ע"א 357/76 רסקין נ' המשביר לצרכן אגודה שיתופית בע"מ, פ"ד לג (2) 222 (1979)**.

האלימות הנטענת כלפי הנתבעת – אומנם עסקין בעבירות אלימות שהתרחשו, לכאורה, מספר שנים לפני הגשת התלונה **ראו: נספח ט' לתצהיר התובע עמ' 2 ש' 8**, נמצא בחומר הראיות חיזוק מסוים לטענות הנתבעת **ראו: נספח א' לתצהיר התובע - פרוט' הדיון בבית הדין הרבני ש' 3 - שם העיד התובע כי "היא אמרה לי שאני נוקט באלימות", נספח ב' לתצהיר התובע - תסקיר עו"ס מיום 22.05.12 עמ' 2 - בו מדווח בין היתר כי "האב מבחינתו מתקשה לעמוד בתסכול של**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 אוקטובר 2019

תמ"ש 41296-06-13 צ' נ' ש'

1 ביטול ודחיית מפגשים עם בנו ונוהג באלימות מילולית ואיומים כלפי האם", **עדות הנתבעת ראו:**
2 **פרוט' עמ' 13 ש' 27-30, עמ' 14 ש' 2-7.**

3
4 **רביעית,** לאחר הגשת התלונה, התובע נעצר על ידי המשטרה והובא לפני בית המשפט עם בקשה
5 להאריך את מעצרו למשך 4 ימים. בית המשפט אומנם לא נעתר לבקשה והורה על שחרור התובע
6 בתנאים מגבילים לרבות מעצר בית מלא והרחקה מהנתבעת והקטין, אך ציין כי קיים חשד סביר
7 שנסמך על תלונת הנתבעת וקיימת עילת מעצר הנוגעת למסוכנות **ראו: נספח ט' לתצהיר התובע.**

8
9 **חמישית,** לו סברה המשטרה כי תלונת הנתבעת תלונת שווא היא, סביר כי הייתה פועלת למיצוי
10 הדין עמה על דרך של פתיחת הליך פלילי בגין **עבירות 243 ו-244 לחוק העונשין.**

11
12 25. על כן, התובע לא הצליח להניח תשתית ראייתית בסיסית לטענה כי הנתבעת הגישה נגדו תלונת
13 שווא.

14
15 26. טענה זו נחלשת נוכח שינוי הגרסה באשר למניעה להגשת התלונה.

16
17 בכתב התביעה טען התובע כי "הגשת תלונה נעשתה בזדון ומתוך כוונה לפגוע בשמו הטוב של
18 התובע" **ראו: סעיף 11 לכתב התביעה.**

19
20 בתצהיר עדות ראשית טען התובע כי התלונה הוגשה "כדי למנוע את העברת המשמורת" לידי
21 התובע **ראו: סעיפים 8, 16, 17, 32, 33.**

22
23 27. לא זו בלבד כי התובע הרחיב חזית בכל הנוגע למניעה להגשת התביעה **ראו: ע"א 1653/08 ליפץ נ'**
24 **בנק לאומי לישראל בע"מ מיום 14.07.11 (פורסם בנבו); רע"א 9123/05 אדמוב פרויקטים (89)**
25 **בע"מ נ' סיטי סטייט מקבוצת אלפו בע"מ מיום 25.10.07 (פורסם בנבו)** אלא שהוא לא תמך את
26 טענתו בדבר מניעת העברת המשמורת בראייה כלשהי.

27
28 28. יצוין כי הרחבת החזית לא נעצרה על סף טענת התובע בכל הנוגע למניעה להגשת התביעה והיא
29 המשיכה גם בהוספת הגורמים אליהם פנתה התובעת לפני הגשת התלונה במשטרה וביניהם
30 העו"ס ובית הדין הרבני **ראו: סעיפים 4, 14 ו-18 לסיכומים** ובגיבוש הנזק, כאשר נטען כי התלונה
31 והרישום הפלילי בעקבותיה, נפגעה יכולת התובע להשתלב במעגל העבודה **ראו: סעיפים 47 ו-50**
32 **לתצהיר התובע וסעיפים 32-33 לסיכומי התובע.**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 אוקטובר 2019

תמ"ש 41296-06-13 צ' נ' ש'

29. לאור הקביעה כי התובע לא הוכיח, ברמה העובדתית והראייתית כי התלונה היא תלונת שווא, מתייטר הצורך לדון בטענות המשפטיות של התובע אשר מצמיחות לו, לטענתו, פיצוי ורק בבחינת למעלה מן הצורך אתיחס לטענות הנוספות שהעלה התובע בכתבי טענותיו.
30. יש לדחות את טענת התובע כי בעקבות התלונה נאלץ הוא לראות את הקטין במרכז הקשר **ראו: ס' 8 ו-35 לסיכומים**. עיון ב**נספח ד' לתצהיר התובע** – החלטת בית הדין מיום 11.09.12 – מלמדת כי המפגשים הועברו למרכז הקשר בנסיבות כדלהלן: **"לאחר שהאב הוזמן ולא הופיע, ביה"ד מעכב הסדרי ראייה פתוחים של האב עם הילד. האב רשאי לראות את בנו במרכז קשר ועליו לתאם עם העו"ס"**.
31. יש לדחות את טענה כי לו הייתה סבורה המשטרה כי יש ממש בתלונת הנתבעת, החקירה הייתה נמשכת **ראו: סעיף 23 לסיכומים**. לא זו בלבד שהמשטרה ביקשה להאריך את מעצרו של התובע ב-4 ימים **ראו: נספח ט' לתצהיר התובע** אלא שנערכה חקירת ילדים לקטין **ראו: נספח י"ב לתצהיר התובע**.
32. יש לדחות את טענת התובע כי נגרם נזק רב ביחסים בינו לבין בנו הקטין **ראו: סעיף 19 לכתב התביעה וסעיף 35 לסיכומים**. ב"כ התובע בתביעת מזונות, הצהירה כי התובע רואה את הקטין פעמיים בשבוע עם לינה וכל סופ"ש ארוך **ראו: פרוט' עמ' 7 ש' 24**.
33. יש לדחות את טענת התובע ביחס לנזקים שנגרמו לו כתוצאה מהגשת התלונה. בכתב התביעה טען התובע כי לצד הנזק שנגרם לו כתוצאה מפרסום לשון הרע – וטענה זו לא הוכחה כמפורט לעיל – נגרמו נזקים נפשיים ועוגמת נפש רבה **ראו: ס' 18 לכתב התביעה**. בתוך כך עתר התובע למינוי מומחה רפואי **ראו: סעיף 21 לכתב התביעה**. עתירה זו של התובע, למנות מומחה רפואי נזנחה על ידו והנזק הנפשי לא הוכח.
- בתצהיר עדות ראשית טען התובע כי בנוסף לנזקים המתוארים בכתב התביעה נגרמו לו נזקי גוף **ראו: ס' 36 לתצהיר**. טענה זו לא נטענה בכתב התביעה, לא זכתה לפירוט כלשהו ולא הוכחה.
- עוד טען התובע בתצהיר עדות ראשית, והוא חזר על הטענה הזו בסיכומים, כי הוא חש בושה והשפלה כתוצאה ממעצרו, איזוקו באזיקים והחקירה המשטרתית. גם אם אתעלם מהעובדה כי טענות אלה לא נטענו "ברחל בתך הקטנה" בכתב התביעה וגם אם אקבל את טענת התובע, בכל הנוגע לתחושותיו – במלואן – ספק אם ניתן לזקוף את תחושות התובע – לחובת הנתבעת. לטעמי,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 אוקטובר 2019

תמ"ש 41296-06-13 צ' נ' ש'

עם הגשת התלונה במשטרה, "הכדור עובר אליה" והנתבעת איננה שותפה להחלטת המשטרה
האם לעצור, לאזוק או לחקור את התובע.

טענת התובע כי לקטין נגרם נזק כתוצאה מהגשת התלונה **ראו: ס' 42-43** לא ברורה. אוסיף כי
הקטין גם לא היה צד הליך זה, טענה זו נזנחה בסיכומים ואין מקום לדון בה.
34. לאור כל אלה, כאשר לא הוכחה טענת התובע כי התלונה הייתה תלונת שווא וכאשר לא הוכח מי
מהנזקים הנטענים, אין מנוס מדחיית התביעה.

הוצאות משפט

35. **ברע"א 5919/14 בכר נ' אגודה שיתופית חקלאית מיום 29.01.15 (פורסם בנבו)**, חזר בית המשפט
העליון על ההלכה שנקבעה בבג"ץ 891/05 **תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל**
בע"מ נ. הרשות המוסכמת למתן רישיונות יבוא מיום 30.06.05 (פורסם בנבו), כי יש לשאוף
לפסיקת הוצאות ריאליות בהליכים משפטיים.

36. לאחרונה הובעה דעה כי סכום של הוצאות משפט צריך להיגזר, בין היתר, משווי התביעה **השוו:**
ת"ע 18-02-29215 מיום 18.08.19 (פורסם בנבו).

37. ער אני לעובדה כי התובע מיוצג על ידי הלשכה לסיוע
המשפט אך ייצוג זה אינו מהווה פטור מחיוב בהוצאות המשפט **ראו: ע"א (י-ם) 6124-10-11**
פרידמן נ' ארוחימוביץ מיום 23.01.12 (פורסם בנבו) ; **ה"ט 01-13-22857 מיום 04.02.14 (פורסם**
בנבו) ; **תמ"ש 11-11-7574 מיום 23.05.12 (פורסם בנבו)**.

38. לאחר ששקלתי את כל אלה, מצאתי מקום לחייב את
התובע בהוצאות משפט בסך של 30,000 ₪. סך זה ישולם לנתבעת בתוך 30 יום שאם לא כן יישא
הפרשי ריבית והצמדה ממועד החיוב ועד לפירעון המלא בפועל.

39. **המזכירות תסגור את התיק.**

40. **ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.**

ניתן היום, ג' תשרי תש"פ, 02 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 אוקטובר 2019

תמ"ש 41296-06-13 צ' נ' ש'

1

פליקס גורודצקי, שופט

2

3

איסור פרסום